

תצהיר

אני הח"מ זהבית דרור, ת.ז. 002643278, לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת, וכי אהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהירה בזה בכתב, כדלקמן:

1. הנני עושה תצהירי זה לשם הגשתו לבית המשפט מטעם מר יורם שדה בת.א. 38175/03 בבית משפט השלום בתל-אביב.

2. התבקשתי על ידי מר יורם שדה להתייחס לטענה שהשמיעו שכנים שהתגוררו ברחוב זכרון קדושים ביפו, כאילו השטח שממערב לבית משפחת שדה, הלא הוא גן יצחק שדה (חלקה 38 בגוש 7115), היה לאחר מותו של יצחק שדה שטח ריק, פרוץ, פתוח וחופשי למעבר.

3. אני מכירה את ביתו של יצחק שדה מאז נישואי בשנת 1953. בעלי, יעקב סלומון ז"ל היה מפקד בהגנה ובפלמ"ח, וחבר קרוב של יצחק שדה, וגם סעד אותו בימיו האחרונים. בעלי ואנוכי היינו מבאי ביתה של תמר מאיר ז"ל, דודתו של יורם שדה שגידלה אותו באותו בית לאחר מותו של אביו.

בשנים אלה הרבינו להתארח במקום ונהגנו לרדת ולהתרחץ בים במדרגות שחצב יצחק שדה מגן ביתו.

גם לאחר מות בעלי ולאחר מותה של תמר מאיר ועד עצם היום הזה - המשכתי את ביקוריי אצל יורם.

4. מתחילת ביקוריי בבית (שנת 1953), אני זוכרת את הבית ואת הגן שהשתרע ממערב לו עד קצה המצוק. הגן היה חלק בלתי נפרד מן הבית, ואנשים זרים לא הסתובבו בו אף פעם באופן חופשי. ניטעו בו עצי אשל, שיחים למיניהם, פרחים וצמחים למניעת סחף. היו בו שבילי אבן ומדרגות חצובות בסלע כדי להקל על הירידה לים והותקנה תאורה. כמו כן היתה בו פינת ישיבה מוצלת ששימשה את בני הבית ואת אורחיהם ולאחר מכן גם נערכו בגן ארועים לזכרו של יצחק שדה שהשתתפתי בכמה מהם.

כל הגיוון מעשה ידיהם של יצחק שדה ושל רעייתו מרגוט היה קיים בשנת 1953, והמשיכה בטיפוח דודתו תמר, שגם גידלה למעשה את יורם. כאמור, אני זוכרת בוודאות שבמשך כל השנים התקיים הגן המשתרע על המצוק, והיה חלק בלתי נפרד מן הבית.

5. זהבית דרור הינו שמי, להלן חתימתי ותוכן תצהירי דלעיל אמת.

2/03
זהבית דרור

הנני מאשר, כי ביום 27.7.05 הופיעה בפני, עורך דין גדי בר-און (נושא רישיון עו"ד מס' 17149) גבי זהבית דרור, נושאת ת.ז. 002643278, ואחרי שהוזהרתי אותה, כי עליה לחצויר את האמת, וכי תהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק אם לא תעשה כן, אישרה את נכונות ההצהרה הנ"ל ותתמח עליה בפני.

גדי בר-און, עו"ד